

Eörsi István
CSERNOBIL UTÁN
Telefon, fordítás közben

A dán királyfi
gépembe becsavarva
új haladékot nyer
bosszújához míg
felveszem a kagylót.

Berlin ezerkilencszáz-
nyolcvanhat július
kilencedike, napfény
a grünewaldi fákon –
egy hamburgi lektor
közli hogy Dániában
valami búzlik ismét.

A keletről érkező
folyókból szenny sugárzik
és a Keleti Tenger
áramlásszegény,
ha Dániába utaznék
mit szívből ajánl,
szívből ajánlja
hogy tartózkodjam a haltól.

Visszaülök a dán
királyfihoz s irigylem
egekig-búzló büntől
vacogó orrcimpáját –
„enni vagy nem enni”
a kérdés ma Helsingörben,
metafizikátlan,
fejtől-rohadó.

Apollinaire-nek

„Most mérget hajt a rét s virágzik késő őszig
Legelget a tehén
S lassan megmérgeződik”

Apollinaire – Radnóti: Kikericsok

Apollinaire, a te békebeli
legelőiden nyáron és őszön át
gyilkos kedvvel de gyönyörűen lilult
a sok vadon-nőtt mérgező virág.

A kikericset egy asszony szeméhez
hasonlítottad annak idején –
uralmon lévők felhőnyi fosától
mérgeződik ma lassan a tehén.